

מ.

עין משפט
נר מצוה

כאן בפתוחות כאן בס' דא"כא למימר מע' (מדמני) בסמוך עובד כוכ' ילביט באחת מהן פתוחות

(א) חילין נע, (ב) וחספס
פיה היי, (ג) לקחנז, (ד)
גירי רחש סהנא,
(ה) נכסדורז, (ו) חילין סב,
ע"ש, (ז) והלמון והלכרן
נכדור, (ח) הלון כה חסח
הח, (ט) כינה לו, (ע) ציל
שכדדס כדל"ח ער חוס'
חילין מד ע"א ד"ה כדדס,
(י) ציל מדמלר, (כ) ציל
טוכד דרס, (ל) חמי ל"ה כדד
ליחסא כ"ל דר"א

גלית הש"ס

תוס' ר"ה מחלוקת ובר
בראשיתין הממאים. עין
כמוס' חולין שס ול"ע ועין
כסודות דף ו ע"כ תוס'
ד"ה לאסיר [ועי' פ"ח
יור' סימן פ"ג]:

הנהגות דב"ת

(ה) גשרים מנה לך הא
א"ל מתלפת: (ז) רש"י
ד"ס בלין נמי לא
מטבילנא: (ג) ד"ה זה
מסרין וכו' משל
ונצטרף מאלים (בחול)
ש"מ ונ"ב י"ס מניין
בחוץ:

לִנְנוּי חֶמֶץ"ו

פלטר"א [פלט"א].
שטות,
אלבוים"ל [אלבו"ם].
חלכון (הביצה).
מזי"ל. חלמון (הביצה).
בוזרי"ל [בוזייר"ל].
קרסדה קטנה.

רבינו חננאל

שרחב מתחמיו בית מושבו: חלכון.
אלגוס"ל: חלמון. מויו"ל: ביום השרץ.
כב והלגאה מטילי ביצים הן. כב הוא
כוטור"ל בלע"ז הדומה לפרדע.
ונפקא מיניה דאם ריקמה וניקבה
מטמא במגע בשחיטת חולין (דף קטו.):
והמניא

שוממות בו השתא כילכית אחת אמרת שרי
שתי כילכיות מבטיא לא קשיא כאן
”בפתוחות כאן בסתומות איתמר רב הונא
אמר עד שתהא יראש ושדרה ניכר רב נחמן
אמר או ראש או שדרה מתיב רב עוקבא
רב חמא ובודנים ^אכל שיש לו סנפיר
וקשקשת אמר אביי כי תניא הדיא ברא^א
ופלמודא דמרו רישיהו לממאים אמר רב
יהודה משמיה דעולא מחלוקת לטבל
בצירן אבל בגופן דברי הכל אסור עד שיהא
ראש ושדרה ניכר אמר ר’ זירא מריש הוה
מטבילנא בצירן כיון דשמענא להא דאמר
רב יהודה משמיה דעולא מחלוקת לטבל
בצירן אבל בגופן דברי הכל אסור עד שיהא
ראש ושדרה ניכר בצירן גמי לא מטבילנא
אמר רב פפא הלכתא עד שיהא ראש ושדרה
ניכר של כל אחת ואחת מתיבי ^ההיתוכות
שיש בהן סימן בין בכולן בין במקצתן ואפילו
באחד ממאה שבהן כולן מותרות ומעשה
כעובד כוכבים אחד שהביא גרב של תחיות
ונמצא סימן באחת מהן והתיר רשב”ג את
הגרב כולו תרגמה רב פפא יכשחתיות
שוות את”מ למימרא מהו דתימא נחוש
דלמא אחרמי קמ”ל ההוא ארבא דצחנתא
דאורי לסכריא נפק בר הונא בר חיננא וחזא
ביה קלפי ושרייה א”ל רבא ומי איכא דשרי
כה”ג באתרא דשכחי קלפי ^הנפק שיפורי
דרבא ואסר שיפורי דרב הונא בר חיננא
ושרי א”ר ירמיה מדפתי לדידי אמר לי רב
פפי כי שרא רב הונא בר חיננא בצירן אבל
בגופן לא אמר רב אשי לדידי אמר לי רב
פפא כי שרא רב הונא בר חיננא אפי’ בגופן
ואנא לא מיסר אסרינא דקאמר לי רב פפא
ולא מישרא שרינא דהא אמר (לי) רב

יהודה משמיה דעולא מחלוקת
ראש ושדרה ניכר של כל אר
אדא בר אהבה ויתיב וקאמר
ונמצאת כילבית באחת מהו
ויכולן אסורות א"ל מנא לך
ורבי יוחנן אמר רב "בבבבב
דגים המומחה רמי ליה עולא
מנא עובדין אין נקחין אלא
דומיניה "דג מנא משריין
רבי זורא לא תיסמי תרייהו
וזה משריין מבבבבב למה לי
כך סימני דגים סימני דגים
כתובי בהו אלא כסימני ביצ
ביצים "כל שכורדת ועגולגלת
ראשיה חדין וב' ראשיה כדין
מחלון מבחין וחלמון מבבבבב
השרין אמר רבא כשימוחו ול

[illegible]

נמצאת בבידיו. פירוש הכשר
סלזית והיו חסידים
בפתוחות לפרש"י לעיל וכן הר"ר
אפרים שחם בספרות: **אמר** רבא
בשמיטתו. מיהא אמאי לא משני קסבר
סימני עובדי דגיס לאו דאורייתא ולכן
אין לזדקוק בסמיטת דה"ר משני פרי
אלו ערפות (חולין דף סד. וסג) וכן
סימני ביצים דלאו דאורייתא נינהו
דקא פריך ולזדקוק בסמיטת ומשני
סימני ביצים לאו דאורייתא ואור"ת
דש"מ מההא סימני עובדי דגיס
דאורייתא ולכן ק"י להחריז בהגיונות
אע"ג דאין אלו מוצאין בהם קשקשים
דהא ק"י בהם סימנים ועובדי מיהו
לשדות נעלם אימאן ק"י סימנים
לאו דאורייתא והא דלא ש"י הכא
משום דלכא מיקא' דאין נקחין אלא
מן המומחה משמע דאין שום ז'ה
יחרי ליקח שלא מן המומחה ואין זה
דאס לא נמוחה בסמיטת ויכיר
ואומר של דג פלוני עטור דהשתא
איך אמרי לניבוחא דכרמ"ה? קשים
א' שלא מן המומחה וכו' אמרי' (דף
א' ע"ב) גבי ביצים ולחיותיהו כהן בשאמר

למבל בצירי אבל כגופן דברי הכל עד שיהא
ואחד יתיב רב חננא בר אידי קמיה דרב
עובד כוכבים שהביא עריבה מלאה חביות
ותוחות כולן מותרות סתומות היא מותרת
א (ב) מתלחא קראי שמינ לי מרב ושמואל
מה רב "קירבי דגים ועוברין אין נקחין אלא
רב דוסתאי דמן בירי מדקאמר רב קירבי
המומחה מכלל דרג טמא אית לי עובר
טהור ממיל ביצים סמי מכאן עוברין אלא
ממילי ביצים ניהו אלא זה משריין מבחין
לברוק בסימנין דתניא "בסימני ביצים
מלכא דעתך סימני דגים וסנפיר וקשקשה
ו"כ סימני עוברי דגים ואלו הן סימני
אשה אחד כר וראשה אחד חד טהורה ב'
מאה "חלמון מבחין" וחלבון מבפנים טמאה
ודר חלבון וחלמון מעורבין זה בזה זו היא ביצת
בי דוסתאי דמן בירי דאמר סמי מכתא עוברין
והתניא

[illegible]

וינמחו כן קדקד ר"י וא"ל דלכתי לאו מילתא פסיקתא ה
פסיקתא ברוב מוכריש שכיז בשעת מליחה ורבינו יהודה הקס
כסמיני ביזיס כן סמיני עוברי דגים ועוד הקשה מ
עוברי דגים טמאים לעוברי דגים טמאים עובר דגים
מהו פירוש הרהל לו עובר של דג טהור וא"ל טמא
דגש עוברי דג טמא דומין לשל טהור כמו בביצים דלמי
רי דגים מיהו אין לאסור הבורבועים כי אמת הוא שיש לו

של עוף פלוגי טהור לכן הוצרך לתקן
שלא מן המומחה ויש לומר דדבר זה לא
האם כן מלי תניא בדלא תניא דקאמ
קמיה שמואל ידע אנה מפראש בין
הארורים לזמני ליה הדא ספיתא א"ל
אלא סופך לומר על טמא טהור מש
לכו דלורייתא ואין לסמוך על סימני ט

חינא ושאר. ואסיקא
אמר רב אשי אנא לא
אסנא ולא שרינא בין
בגופן בין בצירין וקיימא
לן כרב אשי דהוא
סתרא: יתיב רב אדא בר
אהבה וקאמר עובד
כוכבים שהביא עריבה
מלאה חביות ונמצאת
כילית באחת מהן